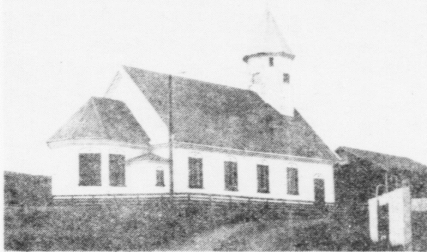

ÚTVARP

SUNNUDAGUR

Sunnudagur kl. 12.00:

Gudstænasta úr Hvalbiar kirkju

Jónsvein Bech, prestur, prædikar

1920- og 30-árin hava verið merkisár, hvat viðvikur kirkjubýgging í Føroyum, tí tá vórðu so nógvar kirkjur bygdar sum ivaleyst ongantið fyrr í so stuttum tíðarskeiði. Her skulu vit bert nevna tær báðar, sum fyri stuttum hava rundað tey fimti árin, Árnafjarðar og Tjørnuvikar kirkju.

Ein onnur bygd, sum fekk nýggja kirkju í hesum tíðarskeiði, var Hvalbour. Har hevði tó kirkja verið framman undan, men hon stóð aðrastaðni í bygdini. Núverandi Hvalbiar kirkja er bygd í 1930, og tað var Jens Mortensen av Tvøroyri, sum stóð fyri byggingini. Av virðismiklum lutum, sum í

kirkjunni eru, kunnu vit nevna altarsilvurið, sum enska stjórnin gav sum tækk fyri, at hvalbingar í 1901 bjargaðu og jarðaðu líkini av manningini á trolaranum »Saint Bernhard«, sum strandaði har suðuri.

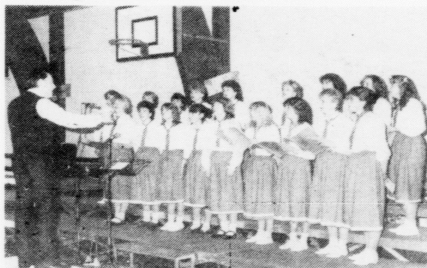
Hvalbiar kirkja fekk pipuurgu í 1968. Hon er uppá fimm stemmur, og bygd av I. Starup og Søn.

Tann Hvalbiar kirkja, sum var frammanundan hesari — hon stóð úti í Skálum — varð bygd í 1859, og arkitektúr var danin J. H. Nebelong.

Sunnudagin á middegi sendir útvarpið gudstænastu úr Hvalbiar kirkju, har Jónsvein Bech, prestur, prædikar.

Sunnudagur kl. 13.40:

»Sólja, tú ert mín«

Hetta er triðja og seinasta sendingin á hesum sinni við Fuglafjarðar Gentukóri. Hóast vetrarligt er, so er summardámur yvir skrání hjá kórinum. Tær leggja fyrri við sanginum »Sóljan« við orðum eftir Frits Johannesen og syngja annars triggjar aðrar yrkingar hjá Frits. Vit

hoyra tveir sangir við orðum eftir Hans Andri-ás Áarstovu »Eg hoyrði tina rødd« og »Kvøldbøn«, og kórið syngur tvær yrkingar hjá Aleksander Kristiansen »Vøgguljóð« og »Páskaljóð«.

Frits Johannesen og Jógvan á Lakjuni eru kórleiðarar.

Sunnudagin kl. 15.55:

»Meg minnist«

Í hesari og tveimum komandi sendingum hittir Niels Juel Arge Poul Joensen — Poul við Garð — í Leirvík.

Í hesum fyrsta programminum sigur Poul frá barnaminnum úr Leirvík, vit hoyra um forfedrar hansara á

Skála, í Hósvík og á Eiði, hann sigur frá árunum 1914-18, tá hann var til skips við Norðlýsinum, og at enda um, tá hann á fyrsta sinni møtti konu síni, Lenu, sum var ættað úr Toftum í Vestmanna.

TÝSDAGUR

Týsdagur kl. 20.00:

»Opus 16 úr Søllerød«

Vit skulu hoyra klaverkonsert av Grieg, Grieg er úr Noregi, og hann komponeraði hesa konsertina, meðan hann var summarfrí í einum summarhúsi í Søllerød.

Vit hoyra eisini tónleik eftir Stravinsky og Krommer.

Martin Mouritsen leggur sendingina til rættis.

Týsdagur kl. 16.05:

Ungdómssendingin

»Vitina«, blaðið hjá næmingunum á Føroya Studentaskúla og HF-skeið er komið út aftur. Blaðið hevur ligið stilt síðan 1985, men nú hava so næmingarnir avgjørt at fáa útgávuna í rættlag aftur.

Í sendingini tosa Petur Mohr og Dánjal við triggjar av næmingunum um endamálið við

einum studentablaði.

Í sendingini skulu vit eisini hitta belgisku gentuna Noele, sum hevur búð í Suðri í eina tíð. Noele gongur á Suðuroyar HF-skeiði, og í sendingini skulu vit hoyra hana greiða frá ymiskum viðurskiftum heima, og siga sína hugsan um Føroyar.

Barnaútvarpið

Sunnudagin 15. november kl. 10.03

Hans Jacob Hermansen lesur 7. part av søguni »Kring jørðina í kavbáti«.

Jón Heðin Tróndheim stendur fyri tí tekniska.

Mánadagin 16. november kl. 18.00

Astrid Lindgren hevur skrivað nógvar barnabøkur, og fleiri eru týddar til føroyskt. Barnaútvarpið fer at tosa um nakað av tí, hon hevur gjørt.

Mikudagin 18. november kl. 18.00

Vit skulu hoyra 8. part av »Kring jørðina í kavbáti«. Í desember mánað sendir Barnaútvarpið hvønn dag, og tá verður søgan »Kring jørðina í kavbáti« bert send sunnudag.

Fríggjadagin 20. november kl. 18.00

Barnaútvarpið hevur fingið hópin av brøvum, og verða brøvini lesin upp fríggjakvøldið. Vit skulu eisini hoyra plátur.

MIKUDAGUR

Kvinna á veg í templið at ofra

Mikudagur kl. 19.00:

Dagbók úr Fjareystri — 4. sending

Mikudagin kunnu lurtararnir fylgja Margret Mortensen og Janus Petersen tað seinasta strekkið á ferð teirra í fjareystri. Vit fylgja teimum á eini strævnari bussferð við knønum uppi undir høkuni oman gjøgnum Thailand til gamla handilsbýin Penang í Malaysiu, har indarar, kinverjar og malayar liva saman í besta trivnaði.

Síðani gongur leiðin niðan í frumskógina á oynni Sumatra í Indonésíu. Mitt uppi á oynni liggur risastóra Tobavatnið har eitt serligt fólkaslag, Batakarnir, liva við teirri heilt serligu mentan. Fyrr vóru teir kendir sum herviligir ránsmenn og mannaátarar, men eru í dag meiri friðarligir og hava skapt eitt av teim fáu kristnu samfeløgum í fjareystri. Men teirra kristindómur er tillagaður teirra víður-

skiftum og líkist ikki heilt okkara. Janus og Margret vóru í kirkju og sóu hvussu nógvar kirkjugongdin líkist tí tú sært millum tey svørtu í USA við inniligum gospel-sangi, tárur, gráti og látri.

Ferðin endar á oynni Bali, sum ofta hevur verið nevnd Paradís á jørð. Fólkkið er milt og vinarlígt við óvanligum lista-gávum. Mitt á oynni í mentunnarmiðdeplinum Ubud er tempelfestivalur. Glæsiliga skryddu íbúgvarnir ofra stórar gávur í templinum, gitni gamelantónleikurin ljóðar í hvørjum heraðshorni, og á pallinum dansa vakrar gentur Legong-dans og 100 menn tann óhugnaliga trancu- og eld-dansin. Aðrenn tey fara av aftur oynni, eydnast tað Janus at siggja hvussu eitt gosfjall sær út uppi á toppinum.

Batak hús á Sumatra